

การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการ
สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร
THE PERSONAL FINANCIAL MANAGEMENT OF CIVIL OFFICIALS OF
FINANCE DEPARTMENT BANGKOK METROPOLITAN ADMINISTRATION

กุนทลี ตันติวุฒิสมบัติ
สาขาการเงินและการธนาคาร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ผู้รับผิดชอบบทความ

Kuntlee Tuntivuttisombat
E-mail kuntunti@gmail.com
Faculty of Business Administration Program in Finance and Banking
Ramkhamhaeng University
Corresponding author

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร (2) เพื่อศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยด้านประชากร (3) เพื่อศึกษาสมรรถนะทางการเงินที่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ข้าราชการ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร จำนวน 227 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติการทดสอบแบบ t-test และแบบสถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของ LSD และสมรรถนะทางการเงินที่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)

ผลทดสอบสมมติฐานพบว่า ข้าราชการ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร ที่มีปัจจัยด้านประชากรด้านอายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันทำให้การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการต่างกัน ข้าราชการ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร ที่มีปัจจัยด้านประชากรด้านเพศ สถานภาพต่างกัน ทำให้การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการไม่ต่างกัน และผลการวิเคราะห์สมรรถนะทางการเงินที่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการ สมรรถนะทางการเงินด้านความรู้ความเข้าใจ และด้านวินัยทางการเงิน มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการ

คำสำคัญ : การวางแผน : การออม

Abstract

This study aimed (1) to examine financial management of the official of Finance Department, Bangkok Metropolitan Administration (BMA); (2) to explore how these employees manage their earnings regarding to their demographic factors; and (3) to reveal the financial capability that was relevant to their budget planning. The sample size of 227 employees of the Finance Department, BMA were selected to test a questionnaire. Consequently, a descriptive statistic of frequency, percentage, mean, standard deviation was employed in accordance with t-test and one-way ANOVA to approve hypothesis. In the case that significant differences were found, LSD formula and Multiple Regression would be applied to compare each factor which affects employees' financial capacity and planning.

The study found that demographic factors of age, educational background, level of position, monthly income were key factors to the difference of one's financial planning. On the contrary, the demographic factors of gender, marital status had no significantly result.

Keywords : planning : saving

บทนำ

ปัญหาหนี้ของประเทศไทย อาจแบ่งหนี้เป็น 2 ส่วน คือ “หนี้สาธารณะ” ที่ภาครัฐเป็นผู้ดูแล ซึ่งประชาชนคนไทยทุกคนต้องใช้หนี้สาธารณะ สาเหตุที่ภาครัฐต้องมีหนี้สาธารณะ เนื่องจากภาษีที่จัดเก็บได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่ายที่ภาครัฐมีหน้าที่ต้องจ่ายเพิ่มขึ้น ทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ และสวัสดิการต่าง ๆ ของผู้สูงอายุ ที่รัฐต้องให้ตามที่กฎหมายกำหนด ณ สิ้นเดือนเมษายน 2563 ประเทศไทยมีหนี้สาธารณะอยู่ที่ 7.18 ล้านล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 42.88 ของ GDP และหนี้อีกส่วนหนึ่งเรียกว่า “หนี้ครัวเรือน” หรือหนี้ส่วนบุคคล ซึ่งปัญหาหนี้ครัวเรือนไทย ทำให้คนไทยเป็นหนี้สูงและนาน สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เปิดเผยหนี้ครัวเรือนไทยในไตรมาสแรกปี 2562 ว่ามีมูลค่ารวมกว่า 13 ล้านล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 78.7 ต่อ GDP ส่งผลให้ไทยติดอันดับประเทศที่มีหนี้ครัวเรือนสูงเป็นอันดับ 2 ของเอเชีย รองจากเกาหลีใต้ และอันดับที่ 11 จาก 74 ประเทศทั่วโลก และสำหรับแนวโน้มหนี้ครัวเรือนในปี 2563 ศูนย์วิจัยกสิกรไทยประเมินว่า หนี้ครัวเรือนขยับขึ้นไปอยู่ประมาณร้อยละ 80.0 - 81.5 ต่อ GDP ในบรรดาหนี้ทั้งหมด หนี้จากสินเชื่อส่วนบุคคล บัตรเครดิต และรถยนต์ คือกลุ่มที่ขยายตัวมากที่สุด สะท้อนให้เห็นถึงพฤติกรรมกู้ยืมเพื่อการบริโภคเป็นส่วนใหญ่ของคนไทย ซึ่งอาจเกิดปัญหาผิมนัดชำระหนี้ฐานะการเงินของครัวเรือนไม่มั่นคงจนนำมาสู่ปัญหาด้านเสถียรภาพทางการเงินเมื่อคนไทยออมน้อย เป็นหนี้สูง และเป็นหนี้ยาวนาน ซึ่งส่งผลถึงฐานะทางการเงินและการก่อหนี้ต่อไปในระยะยาว (ธนาคารแห่งประเทศไทย , 2562)

ครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีสัดส่วนภาระหนี้ต่อรายได้เฉลี่ยร้อยละ 39.4 ของรายได้ต่อเดือน มีรายจ่ายในชีวิตประจำวันประมาณร้อยละ 48 ของรายได้ต่อเดือน จึงเหลือเงินเพื่อการออมเพียงร้อยละ 12 ของรายได้เท่านั้น โดยกลุ่มที่มีพฤติกรรมการก่อหนี้เป็นกลุ่ม Gen Y ถึงร้อยละ 47.8 โดยเป็นหนี้บัตรเครดิตถึงร้อยละ 84 และหนี้สินเชื่อส่วนบุคคลร้อยละ 48 เนื่องจาก Gen Y สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีโซเชียลได้ง่ายและเร็ว การมีหนี้ แต่ไม่มีปัญหาหนี้เสีย หรือ NPL ก็ไม่มีปัญหาหนี้เสียในอนาคต การมีหนี้เชื่อว่าจะเป็นเรื่องที่ไม่ดี หากเป็นหนี้ที่ก่อรายได้ เช่น การซื้อสังหาริมทรัพย์ หรือบ้าน เพื่ออยู่อาศัย หรือที่ดิน ซึ่งมีมูลค่าทรัพย์สินที่สูงขึ้นทุกวัน จึงเป็นประโยชน์ที่เป็นหนี้ แต่ถ้าเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ เช่น หนี้รถยนต์ หนี้เพื่ออุปโภคบริโภค เพื่อการท่องเที่ยว ก็ถือว่าเป็นการสร้างค่าใช้จ่ายให้สูงขึ้นเอง ดังนั้นจึง

ควรเปลี่ยนพฤติกรรม ให้ครัวเรือนที่มีหนี้และมีปัญหาทางการเงินลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น 3 อันดับแรก ได้แก่ รายจ่ายด้านการท่องเที่ยว เสื้อผ้า และการรับประทานอาหารนอกบ้าน

การเป็นหนี้ของข้าราชการมีทั้งหนี้ในระบบและหนี้นอกระบบทำให้เป็นทุกข์ทั้งกายและใจ ขาดสมาธิในการปฏิบัติงาน ส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติงาน และกับหน่วยงานตลอดจนราชการเสียหายได้ ในด้านครอบครัวข้าราชการก็จะเกิดปัญหาครอบครัว ซึ่งนำไปสู่ปัญหาสังคมอีกทอดหนึ่ง สำหรับสาเหตุปัญหาทางการเงินส่วนบุคคลอาจสรุปสาเหตุ ว่าเกิดจากการขาดการบริหารหรือรู้จักการจัดการการเงิน การขาดการออม การขาดวินัยในการออม การไม่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องที่จะเพิ่มพูนมูลค่าของเงิน โดยการออมและลงทุน การใช้ชีวิตตามค่านิยมของสังคม ทำให้มีการใช้จ่ายให้ทัดเทียมคนในสังคม จึงมีการใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือยโดยไม่จำเป็น และที่สำคัญ ขาดการวางแผนทางการเงิน ทำให้การเงินขาดสภาพคล่อง ขาดอิสรภาพทางการเงิน จนต้องกู้ยืมเงิน ส่งผลให้ขาดความเชื่อถือในสังคม ตลอดจนก่อให้เกิดความเคลียด นำไปสู่ปัญหาสุขภาพ ทำให้หน่วยราชการต้องสูญเสียงบประมาณด้านคำรักษาพยาบาล โดยที่ตัวข้าราชการที่ก่อปัญหาไม่ต้องการเสียเงินคำรักษาพยาบาลนี้ เนื่องจากเป็นสวัสดิการของข้าราชการ

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นประโยชน์ในการนำไปเป็นแนวทางหรือประยุกต์ใช้ในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการหรือผู้ที่สนใจเพื่อให้มีเงินเพียงพอใช้ในการดำเนินชีวิตขณะปฏิบัติราชการไปจนถึงเมื่อเกษียณอายุราชการอย่างมีความสุขและมีความมั่นคงทางการเงินตลอดไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยด้านประชากร
3. เพื่อศึกษาสมรรถนะทางการเงินที่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตงานวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่อง การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษา ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา คือ ข้าราชการ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร จำนวน 522 คน (ข้อมูลอ้างอิงจาก สำนักงานเลขานุการ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร ณ วันที่ 9 มิถุนายน 2563) ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้มาจากการใช้วิธีคำนวณตามสูตร ของ Yamane (1973) ซึ่งที่ระดับความคลาดเคลื่อน 0.05 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 227 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหาและประเด็นในการศึกษา เพื่อศึกษาวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยต่าง ๆ โดยการศึกษาประกอบด้วยตัวแปรดังนี้
  - 2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสมรรถนะทางการเงิน

- 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร คือด้านการออมและการลงทุน ด้านแผนการป้องกันความเสี่ยง ด้านการบริหารหนี้ และด้านการวางแผนเพื่อเกษียณอายุ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้ทราบถึงการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการ สำนักการคลัง กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อให้ทราบถึงการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการ สำนักการคลัง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยด้านประชากร
3. เพื่อให้ทราบถึงสมรรถนะทางการเงินที่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการ สำนักการคลัง กรุงเทพมหานคร

ทบทวนแนวคิดทฤษฎี

แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

กฤษฎา เสกตระกูล (2553) การวางแผนการเงินส่วนบุคคล (personal financial planning) หมายถึง การทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินชีวิต (life goals) ของบุคคลโดยผ่านการบริหารและการวางแผนทางการเงิน ซึ่งถูกออกแบบมาสำหรับแต่ละบุคคล ตั้งแต่การวางแผนข้อมูลทางการเงินของบุคคล กำหนดวัตถุประสงค์ ตรวจสอบฐานะการเงินในปัจจุบัน กำหนดกลยุทธ์และแผนทางการเงินเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวในอนาคต จากความหมายข้างต้นชี้ให้เห็นว่าการดำรงชีวิตให้มีความสุขในระยะยาวนั้น คนเราควรมีแผนทางการเงินที่ดี ซึ่งจะช่วยให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ เพราะต้องยอมรับว่า มิติของการมองชีวิต มิมีทิศทางด้านการเงินอยู่ด้วย

Harrison (อ้างถึงใน พิษณุ รัตนปริคณณ์, 2557) กล่าวว่า แนวคิดในการวางแผนการเงินว่า เป็นแนวคิดที่ช่วยให้ผู้ปฏิบัติได้ประสบความสำเร็จทางการเงินตามเป้าหมายที่ผู้ปฏิบัติได้ตั้งไว้ผ่านพฤติกรรมกรรมการบริหารทรัพยากรทางการเงินอย่างเหมาะสม ซึ่งกระบวนการการวางแผนการเงินแบ่งออกเป็น 6 ขั้นตอน ดังนี้ (1) การรวบรวมข้อมูล (2) การระบุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ (3) ทำความเข้าใจถึงหัวข้อทางการเงินต่าง ๆ (4) การสร้างตัวเลือกและร่างแผน ตลอดจนการหาที่ปรึกษาในการทำแผน (5) การดำเนินแผนการตามทางเลือกที่ได้สร้างเอาไว้ (6) การติดตามและปรับปรุงแผนซึ่งแผนทางการเงินที่ดีนั้นจะต้องมีความยืดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของผู้วางแผนในแต่ละช่วงเวลาซึ่งถือเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดของการวางแผนการเงิน ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเป้าหมายและการวางแผนการเงิน 2 ชนิด ได้แก่ 1. ปัจจัยแวดล้อมภายนอก ได้แก่ สภาพเศรษฐกิจ กฎหมาย เทคโนโลยี ค่านิยมในสังคม นโยบายของรัฐ และอัตราภาษี 2. ปัจจัยแวดล้อมภายใน ประกอบด้วย สภาวะทางการเงินของผู้วางแผนการเงินในเวลานั้น ๆ ความสามารถในการยอมรับความเสี่ยง รูปแบบการใช้จ่าย รวมถึงพฤติกรรมในการลงทุนและการออม

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 2552 (อ้างถึงในปิยพร อามสุทธิ์ 2557) ได้ให้นิยามการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล (Personal Financial Planning) ไว้ว่าเป็นการจัดการระเบียบ กระบวนการวางแผนทางการเงินในทุก ๆ ด้านที่เกี่ยวกับกิจกรรมทางการเงินของแต่ละบุคคลเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ได้แก่ การวางแผนเงินออมเพื่อไว้ใช้ยามเกษียณ การวางแผนประกันภัย การวางแผนภาษี การวางแผนการลงทุน เป็นต้น ด้วยการรู้จักจัดการเงินเข้ามาและจ่ายออกไปอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

ด้านการออมและการลงทุน

ภราดร ปรีดาศักดิ์ (อ้างถึงในรุ่งตะวัน แซ่พัว, 2560) กล่าวว่า การออมและการลงทุน (Saving) ตามหลักเศรษฐศาสตร์ หมายถึง การกั้นรายได้ส่วนหนึ่งเก็บเอาไว้เพื่อการใช้จ่ายในอนาคต โดยไม่ได้นำเงินรายได้ส่วนนี้ไปใช้จ่ายเพื่อการบริโภค และรายได้ที่เก็บไว้ส่วนนี้ต้องสามารถสร้างผลประโยชน์ให้เพิ่มพูนขึ้นได้ เช่น การฝากธนาคารเพื่อการบรรลุเป้าหมายของชีวิตของแต่ละคน ต่างก็มีเป้าหมายที่แตกต่างกันออกไป โดยสามารถจำแนกการออมเพื่อบรรลุเป้าหมายได้ 3 ประเภท ดังนี้ (1) เงินออมเพื่อใช้ยามฉุกเฉิน ได้แก่

การฝากธนาคาร การฝากสหกรณ์ออมทรัพย์ (2) เงินออมเพื่อการเกษียณอายุ ได้แก่ กองทุนประกันสังคม กองทุนสงเคราะห์ครูโรงเรียนเอกชน PVD RMF ประกันชีวิตแบบบำนาญ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) (3) เงินออมเพื่อการลงทุน คือ เป็นการเก็บออมเงินเพื่อนำไปลงทุน เช่น การลงทุนในตราสารหนี้ ตราสารทุน หรือการซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ เป็นต้น

ด้านแผนการป้องกันความเสี่ยง

รชนีกร วงศ์จันทร์ (อ้างในธีรพัฒน์ มีอำพล, 2557) กล่าวว่า การวางแผนป้องกันความเสี่ยงด้านการเงินส่วนบุคคลจะครอบคลุมถึงการจัดการการเงินที่สำคัญ ๆ ของบุคคลดังต่อไปนี้ (1) การวางแผนการบริโภคอุปโภคที่มีประสิทธิภาพ (Consumption Planning) (2) การบริหารความเสี่ยงและการวางแผนประกันภัย (Insurance Planning) เป็นการสร้างความมั่นคงให้กับชีวิตและสินทรัพย์ของบุคคล (3) การวางแผนภาษี (Tax Planning) เพื่อลดภาระภาษีตามสิทธิประโยชน์ที่ ภาครัฐมอบให้ (4) การวางแผนการลงทุน (Investment Planning) (5) การวางแผนเพื่อวัยเกษียณ (Retirement Planning) (6) การวางแผนมรดก (Estate Planning)

ด้านการบริหารหนี้

กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (2554) หนี้ยอดนิยมรอบตัวเรามี 4 กลุ่มใหญ่ ๆ ได้แก่ หนี้บัตรเครดิต หนี้เงินกู้ยืมระบบ หนี้รถ หนี้บ้าน หนี้สินส่วนมากที่ก่อให้เกิดปัญหาคือการก่อหนี้สินที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ อีกสาเหตุของการก่อหนี้สินคือ ค่านิยมทางสังคมที่ผิดๆ ขั้นตอนการบริหารหนี้ เริ่มจากการบริหารจัดการหนี้บัตรเครดิต และหนี้เงินกู้ยืมระบบด้วย ทำใจทั้งครอบครัว ร่วมด้วยช่วยกันใช้หนี้ หยุดสร้างหนี้ใหม่ สรุปรหนี้ทั้งหมด รวมหนี้ไว้ทีเดียว เน้นดอกเบี้ยต่ำที่สุด จ่ายหนี้ที่ดอกเบี้ยสูงให้หมดก่อน ลดค่าใช้จ่าย ถือคติ “ไม่ซื้อ ไม่ตาย” เพิ่มรายได้ ใช้ล่าช้าลงหนี้ เปลี่ยนนิสัยทำลายความลำบาก ออม 5 % เพื่อฉุกเฉิน ใช้เงินสด เงินหมด งดซื้อ ขายสินทรัพย์ที่ไม่จำเป็น เพื่อชำระหนี้ ประเมินหนี้ ไม่หนีปัญหา สัญญากับตัวเองว่าจะไม่เป็นหนี้อีก

ด้านการวางแผนเพื่อการเกษียณอายุ

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2554) กล่าวว่า การวางแผนเพื่อวัยเกษียณ เป็นกระบวนการในการคำนวณหาจำนวนเงินที่แต่ละบุคคลจำเป็นต้องมีไว้ให้เพียงพอสำหรับการใช้จ่ายตามอัตราและฐานะทางเศรษฐกิจเพื่อการดำรงชีพ สันทนาการ และการดูแลสุขภาพที่ทรุดโทรมไปตามวัย ภายหลังจากการเกษียณอายุจากการทำงานจนกระทั่งถึงสิ้นอายุขัย

แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

ด้านเพศกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

ทรายทอง เลิศเป็ยง (2557) สรุปรจากการวิจัย เรื่อง พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของนักศึกษาสาขาการบัญชีคณะบริหารธุรกิจ โรงเรียนลำปางพณิชยการและเทคโนโลยี พบว่า พฤติกรรมการใช้เงินของนักศึกษาหญิง ค่าเฉลี่ยมากกว่านักศึกษาชาย

ด้านอายุกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

อรินทร อุดมเชียร (2558) สรุปรจากรายงานผลการวิจัย เรื่อง การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานบริษัท กรุงเทพมหานคร จำกัด (มหาชน) พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน เจ้าหน้าที่ชั้นประทวน มีอายุระหว่าง 31 -40 ปี มีเงินเดือนเป็นรายได้หลัก มีการกำหนดงบประมาณการใช้จ่ายแต่ไม่มีการบันทึก/จัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย มีการออม โดยการฝากธนาคาร มีรายได้น้อยทำให้เก็บออมไม่ได้

สยาม เกิดจรัส (2561) สรุปรายงานผลการวิจัย เรื่อง การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณ : กรณีศึกษาชุมชนการค้าหยาบ กรุงเทพมหานคร พบว่าประชาชนชุมชนการค้าหยาบ กรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน มีการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณแตกต่างกันในภาพรวม และในรายด้าน จากผลวิจัยพบว่าประชาชน ที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปีมีการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณมากกว่าประชาชนที่มีอายุระหว่าง 25-30 ปี และอายุมากกว่า 30 ปี ตามลำดับอาจเนื่องมาจากประชาชนที่มีอายุที่แตกต่างกันก็ย่อมที่จะมีจุดมุ่งหมาย มีการมองอนาคตที่แตกต่างกันทำให้การใช้ชีวิตหรือแม้กระทั่งการวางแผนชีวิตมีความแตกต่างกัน

ด้านสถานภาพกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

สยาม เกิดจรัส (2561) สรุปรายงานผลการวิจัย เรื่อง การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณ : กรณีศึกษาชุมชนการค้าหยาบ กรุงเทพมหานคร พบว่าประชาชนชุมชนการค้าหยาบ กรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณไม่แตกต่างกันในภาพรวมและในรายด้าน อาจเนื่องมาจากประชาชนชุมชนการค้าหยาบ กรุงเทพมหานครไม่ว่าจะมีสถานภาพใดต่างมีความต้องการที่จะทำให้ตนเองมีอนาคตที่ดี มีฐานะที่มั่นคง มีความสุขสบาย ใช้ชีวิตในช่วงบั้นปลายกับครอบครัวหรือกับคนที่รักอย่างมีความสุข

ด้านระดับการศึกษากับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ และปรณ แก้วเอี่ยม (2558) สรุปรายงานผลการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการตำรวจภูธรจังหวัดชุมพร พบว่าข้าราชการตำรวจมีระดับการศึกษาสูงขึ้น จะให้ความสำคัญกับการออมมากขึ้นตามลำดับ ส่วนรูปแบบการออมหรือการลงทุนส่วนใหญ่จะเป็นการลงทุนในธุรกิจส่วนตัว เงินฝากออมทรัพย์ ประกันชีวิต ทองคำ ฝากประจำ อสังหาริมทรัพย์ และกองทุนต่าง ๆ ตามลำดับ

ด้านตำแหน่งกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

พัฒน์ ทองพิง (2555) สรุปรายงานผลการวิจัย เรื่อง การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณอายุ:กรณีศึกษาเฉพาะครูโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งเป็นครูชำนาญการ (ค.ศ.2) ส่วนใหญ่ มีความรู้เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน อัตราร้อยละ 81.3

ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

กิตติพร สิทธิพันธุ์ (2552) สรุปรายงานผลการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร พบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ประชากรกลุ่มรายได้สูงส่วนใหญ่จะมีการวางแผนใช้จ่ายเงินอย่างรัดกุม และมีความระมัดระวังในการใช้เงินมากขึ้น โดยส่วนใหญ่จะมีรูปแบบในการออมด้วยการฝากเงินกับธนาคาร และประกอบกับการที่ไม่มีเงินออมในเรื่องของการลงทุนประเภทอื่นอย่างเพียงพอทำให้ต้องหลีกเลี่ยงความเสี่ยงจากการลงทุนรูปแบบอื่น

ด้านความรู้ความเข้าใจ

มานัส ปันหล้า (2553) ความรู้ คือสิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้าหรือประสบการณ์ รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะความเข้าใจ หรือสารสนเทศที่ได้รับมาจากประสบการณ์ และความรู้นั้นก็มีอยู่ 2 ชนิดคือ (1) ความรู้ที่ฝังอยู่ในสมอง (Tacit Knowledge) อาจเรียกว่า ความรู้ในตัวคน ได้แก่ ความรู้ที่เป็นทักษะ ประสบการณ์ ความคิดริเริ่ม พรสวรรค์ หรือสัญชาตญาณของบุคคลในการทำความเข้าใจสิ่งต่าง ๆ บางครั้งเรียกว่าความรู้แบบนามธรรม (2) ความรู้ที่ชัดเจน (Explicit Knowledge) อาจเรียกว่าความรู้นอกตัวคน เป็นความรู้ที่สามารถรวบรวม ถ่ายทอดได้ โดยผ่านวิธีต่าง ๆ เช่นการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร เป็นหนังสือ ตำราเอกสารกฎระเบียบ วิธีปฏิบัติงาน เป็นต้น

ด้านวินัยทางการเงิน

วีรพล บติรัฐ (2553) กล่าวว่า วินัย สำหรับบางคนหมายถึงการสูญเสียอิสระภาพ หรือสูญเสียความ สะดวกสบายในปัจจุบัน แต่ความจริงอีกด้านคือ “วินัย” หมายถึง “อิสระภาพ” เพราะเมื่อวันที่เรามีวินัยใน เรื่องใด ๆ ก็ตาม จนถึงวันที่เป้าหมายเป็นจริง วันนั้นคือวันแห่งอิสระภาพ 2 ปัจจัยสำคัญที่ช่วยในการส่งเสริม วินัย คือ กำลังใจ (Willpower) หรือสิ่งที่จะช่วยกระตุ้นให้เกิดการกระทำ และค่านิยม (Value) หรือเราอาจ เรียกว่าเป็นมาตรฐานของสังคม หรือคนส่วนใหญ่ ที่ช่วยให้เราคงพฤติกรรมใด ๆ ให้เป็นไปตามที่สังคม ยอมรับหรือที่สังคมยึดถือปฏิบัติกัน

ฐานเศรษฐกิจ (2560) กล่าวว่า วินัยทางการเงิน เป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยจัดการชีวิตให้เป็นระเบียบ โดยการวางแผนการเงินที่ดี คิดอย่างรอบคอบก่อนใช้จ่าย จัดสรรรายได้สำหรับค่าใช้จ่ายแต่ละประเภท ลด การใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น ชำระหนี้ให้ตรงกำหนดเพื่อไม่ต้องจ่ายดอกเบี้ย ออมเงินไว้ใช้สำหรับรายจ่ายก้อนโต หรือเพื่อลงทุนหาผลตอบแทน เครื่องมือหนึ่งที่ใช้จ่ายและได้ผลดีในทุกยุคทุกสมัย คือการจดบันทึกรายรับ รายจ่ายประจำวัน และจัดทำสรุปการใช้จ่ายเมื่อสิ้นเดือนเพื่อให้เห็นภาพของรายได้ว่ามาจากที่ใดบ้าง รายจ่ายหมดไปกับเรื่องใดบ้าง จำเป็นหรือไม่ หากมีหนี้สิน ก็ต้องประหยัดมากขึ้น และทยอยผ่อนชำระหนี้ จนหมด รวมทั้งไม่ก่อหนี้เพิ่มเติมโดยเฉพาะเมื่อไม่มั่นใจว่าจะหาเงินมาชำระคืนหนี้สินนั้นได้อย่างไร อย่าเป็น หนี้เพียงเพราะความอยากได้ ต้องคิดให้รอบคอบ รวมทั้งศึกษาให้เข้าใจถึงประเภทสินเชื่อและดอกเบี้ยซึ่งจะ เป็นภาระตามมา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จารุณี จอมโคกสูง (2555) การศึกษาเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชากรอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา พบว่า การฝึกอบรมเรื่องการทำบัญชีครัวเรือน สภาพแวดล้อมทางสังคม สภาพแวดล้อม ทางเศรษฐกิจ พฤติกรรมการใช้จ่าย การตั้งเป้าหมายในชีวิต การสำรวจสุขภาพทางการเงิน สามารถอธิบาย ความผันแปรของการวางแผนการเงินได้ประมาณร้อยละ 55.6 และการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบ Stepwise พบว่า มีเพียง 4 ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงิน คือ การฝึกอบรมเรื่องการทำบัญชีครัวเรือน การ ตั้งเป้าหมายในชีวิต มีความสัมพันธ์เป็นบวก ส่วนสภาพแวดล้อมทางสังคม สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจมี ความสัมพันธ์เป็นลบ สามารถอธิบายความผันแปรของการวางแผนการเงินได้ประมาณร้อยละ 55.4

สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ และปรรณ แก้วเอียน (2558) งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเงิน ส่วนบุคคลของข้าราชการ ตำรวจภูธรจังหวัดชุมพร พบว่าปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่เพศ อายุ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครอบครัว การช่วยเหลือสมาชิกในครอบครัวต่อเดือน รายได้หลักรวมต่อเดือน รายได้เสริม ต่อเดือน อายุราชการ ตำแหน่งในงาน รูปแบบการดำเนินชีวิตเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่ และความรู้ด้านการจัดการการเงิน วินัยทางการเงิน ความตระหนักทางด้านจริยธรรมทางการเงิน มีความสัมพันธ์กับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการ ตำรวจภูธรจังหวัดชุมพร

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบไม่ทดลอง (Non-Experimental Design) คือ การวิจัยที่มีการศึกษา ตามสภาพที่เป็นไปตามธรรมชาติ โดยไม่มีการจัดกระทำหรือควบคุมตัวแปรใด ๆ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูล ภาคสนามแบบวิจัยตัดขวาง (Cross sectional Study) คือ เป็นการเก็บข้อมูลในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง เพียงครั้งเดียว โดยใช้เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย วิธีทางสถิติ

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ข้าราชการสำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร จำนวน 522 คน (ข้อมูลอ้างอิงจาก สำนักงานเลขาธิการ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร ณ วันที่ 9 มิถุนายน 2563) ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คำนวณขนาดตัวอย่างจากการใช้สูตรการคำนวณของ Tarō Yamane (1973) ที่ระดับค่าความคลาดเคลื่อนที่ร้อยละ 5 หรือ 0.05 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่จำนวน 227 คน และสุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความน่าจะเป็น (Probability) ด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์สถิติ เพื่อตอบข้อสมมติฐานของการวิจัยในเรื่องที่กำลังศึกษานี้ ซึ่งการวิจัยนี้เป็นวิธีวิจัยเชิงสำรวจที่ใช้แบบสอบถามทั้งแบบปลายปิดและแบบปลายเปิด โดยในส่วนของแบบสอบถามปลายปิดผู้วิจัย มีตัวเลือกคำตอบให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้เลือกตอบ และในส่วนของแบบสอบถามปลายเปิดผู้วิจัยจะกำหนดเฉพาะคำถามให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถแสดงความคิดเห็นในการตอบได้ โดยแบบสอบถามถูกแบ่งเป็น 4 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามลักษณะประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร ซึ่งประกอบไปด้วยคำถามเกี่ยวกับ ด้านการออมและการลงทุน ด้านแผนการป้องกันความเสี่ยง ด้านการบริหารหนี้ และด้านการวางแผนเพื่อเกษียณอายุ มีจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด 20 ข้อ ประกอบด้วยแบบสอบถามในลักษณะประเมินค่าความคิดเห็น 5 ระดับ (Rating Scale) โดยมีเกณฑ์การใช้คะแนนเพื่อตีความหมาย

ส่วนที่ 3 สมรรถนะทางการเงิน ซึ่งประกอบไปด้วยคำถามเกี่ยวกับด้านความรู้ความเข้าใจ และด้านวินัยทางการเงิน มีจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด 10 ข้อ ประกอบด้วยแบบสอบถามในลักษณะประเมินค่าความคิดเห็น 5 ระดับ (Rating Scale) โดยมีเกณฑ์การใช้คะแนนเพื่อตีความหมาย

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ เป็นข้อคำถามปลายเปิดที่ถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของท่าน ได้มีการวางแผนการเงินอย่างไรบ้างว่า จำนวน 1 ข้อ

เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาประมวลผลด้วยการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1.1 ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าความถี่ (Frequency) กับตัวแปรที่มีระดับการวัดเชิงกลุ่ม ปัจจัยด้านประชากร ประกอบด้วย ด้านเพศ ด้านอายุ ด้านสถานภาพ ด้านระดับการศึกษา ตำแหน่ง และด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

1.2 ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) กับตัวแปรที่มีระดับการวัดเชิงประมาณ ได้แก่ การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร และสมรรถนะทางการเงิน

2. สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

2.1 เพื่อศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้การวิเคราะห์ด้วยข้อมูลสถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปสู่การเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของ LSD

2.2 เพื่อศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ โดยใช้การวิเคราะห์ด้วยข้อมูลสถิติ t-test

2.3 เพื่อศึกษาสมรรถนะทางการเงินที่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis : MRA)

สรุปการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามการวิจัย เรื่อง การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาก โดยเรียงตามลำดับ ได้แก่ ด้านการออมและการลงทุน ด้านการบริหารหนี้ ด้านแผนการป้องกันความเสี่ยง และด้านการวางแผนเพื่อเกษียณอายุ

2. ผลการเปรียบเทียบการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยด้านประชากร ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สามารถสรุปการวิจัย ได้ดังนี้

2.1 ข้าราชการ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร ที่มีปัจจัยด้านประชากร จำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่างกัน ทำให้การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการ ต่างกัน

2.2 ข้าราชการ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร ที่มีปัจจัยด้านประชากร จำแนกตามเพศ สถานภาพ ต่างกัน ทำให้การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการไม่ต่างกัน

3. ผลการวิเคราะห์สมรรถนะทางการเงินที่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการ สามารถสรุปการวิจัยดังนี้

สมรรถนะทางการเงินด้านความรู้ความเข้าใจ และด้านวินัยทางการเงิน มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการ

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร สามารถสรุปตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก รายละเอียดดังนี้

1.1 ด้านการออมและการลงทุน ของข้าราชการ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการ โดยรวมในระดับมาก โดยข้าราชการ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร มีการวางแผนการออมเงินและการลงทุนไว้โดยตั้งเป้าหมายจำนวนเงินที่ต้องการจะเก็บออมและการลงทุนในแต่ละเดือน ล่วงหน้าเป็นรายเดือนเสมอ โดยแบ่งรายได้ที่ได้รับไว้สำหรับการออมและการลงทุนทุกเดือน โดยสอดคล้องกับแนวคิดของภราดร ปรีดาศักดิ์ (อ้างถึงในรุ่งตะวัน แซ่พั้ว, 2560) กล่าวว่า การออมและการลงทุน (Saving) หมายถึง การกันรายได้ส่วนหนึ่งเก็บเอาไว้เพื่อการใช้จ่ายในอนาคตเพื่อบรรลุเป้าหมาย 3 ประเภท คือ(1)เงินออมเพื่อใช้ยามฉุกเฉิน เกิดเหตุการณ์ไม่คาดฝันเกิดขึ้นก็ยังมีเงินจับจ่ายใช้สอย และดำรงชีวิตได้ตามปกติ (2) เงินออมเพื่อการเกษียณอายุ ยามสูงอายุเป็นวัยที่เริ่มมี

รายได้ลดลง เงินนี้จะช่วยให้การใช้ชีวิตในวัยเกษียณมีอิสรภาพทางการเงิน (3) เงินออมเพื่อการลงทุน คือ เป็นการเก็บออมเงินเพื่อนำไปลงทุนและสอดคล้องกับงานวิจัยของจากรุณี จอมโคกสูง (2555) พบว่ามีเพียง 4 ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงิน คือ การฝึกอบรมเรื่องการทำบัญชีครัวเรือน การตั้งเป้าหมายในชีวิต มีความสัมพันธ์เป็นบวก ส่วนสภาพแวดล้อมทางสังคม สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์เป็นลบ

1.2 ด้านแผนการป้องกันความเสี่ยง ของข้าราชการ สำนักการคลัง กรุงเทพมหานครให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการ โดยรวมในระดับมาก โดยข้าราชการ สำนักการคลัง กรุงเทพมหานคร มีการคาดคะเนเงินรายรับ-รายจ่ายในอนาคตและนำมาวางแผนการใช้เงินให้เพียงพอในแต่ละเดือน มีการเก็บเงินสำรองเพื่อไว้ใช้จ่ายเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าซ่อมแซมที่อยู่อาศัย มีการทำประกันชีวิต ประกันสุขภาพ และประกันอุบัติเหตุ ทำประกันภัยในทรัพย์สิน อาทิ เช่น รถยนต์ บ้านพักอาศัยมีการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ เป็นการลงทุนที่มีความเสี่ยงต่ำกว่าการลงทุนประเภทอื่นเพื่อป้องกันความเสี่ยงโดยสอดคล้องกับที่รัชชนิกร วงศ์จันทร์ (อ้างในธีรพัฒน์ มีอำพล, 2557) กล่าวว่า การวางแผนป้องกันความเสี่ยงด้านการเงินส่วนบุคคลจะครอบคลุมถึงการจัดการการเงินที่สำคัญ ๆ ของบุคคลดังนี้ (1) การวางแผนการบริโภคอุปโภคที่มีประสิทธิภาพ (Consumption Planning) (2) การบริหารความเสี่ยงและการวางแผนประกันภัย (Insurance Planning) (3) การวางแผนภาษี (Tax Planning) เพื่อลดภาระภาษีตามสิทธิประโยชน์ที่ภาครัฐมอบให้ (4) การวางแผนการลงทุน (Investment Planning) เป็นการเพิ่มรายได้จากการลงทุนโดยการนำเงินออมที่สะสมไว้ไปลงทุนในทางเลือกต่าง ๆ ที่เหมาะสม เพื่อแสวงหาอัตราผลตอบแทนที่สูงขึ้น (5) การวางแผนเพื่อวัยเกษียณ (Retirement Planning) เป็นการเตรียมการสำหรับชีวิตหลังจากเกษียณอายุแล้ว (6) การวางแผนมรดก (Estate Planning) เป็นการวางแผนกระจายความมั่งคั่งให้กับทายาทรุ่นต่อไป และสอดคล้องกับกิจดิพร สิทธิพันธุ์ (2552) กล่าวว่า ไม่มีใครสามารถป้องกันความเสี่ยงทุก ๆ อย่างที่เผชิญในชีวิตได้ แต่ก็มีหนทางที่จะสามารถป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน ซึ่งความหมายเหล่านี้เมื่อเกิดขึ้นจะสร้างความสูญเสียทางการเงินเป็นอย่างมาก ดังนั้นบุคคลจึงควรวางแผนบริหารความเสี่ยงได้ด้วยการทำประกันชีวิต เพื่อไม่เป็นการสร้างภาระให้กับคนที่อยู่ข้างหลัง หรือสร้างความเสี่ยงทางการเงินให้กับครอบครัว

1.3 ด้านการบริหารหนี้ ของข้าราชการ สำนักการคลัง กรุงเทพมหานครให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการ โดยรวมในระดับมาก โดยข้าราชการ สำนักการคลัง กรุงเทพมหานครมีการวางแผนการจ่ายชำระหนี้สินให้ตรงตามเวลาที่กำหนดทุกครั้งตามภาระหนี้สินทั้งในระยะสั้นและระยะยาวที่จะต้องรับผิดชอบ เช่น หนี้บัตรเครดิต หนี้สินเชื่อบ้าน สินเชื่อรถยนต์โดยคำนึงถึงหนี้ที่มีอัตราดอกเบี้ยแพงที่สุดและหนี้ที่เกิดจากการใช้บัตรเครดิตก่อนหนี้สินอื่น บางท่านได้ทำงานพิเศษนอกเวลาทำงาน เพื่อเพิ่มรายได้ที่จะช่วยลดภาระหนี้สินของท่าน และครอบครัวได้โดยสอดคล้องกับแนวคิดกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (2554) ที่กล่าวว่าหนี้ยอดนิยมรอบตัวเรามี 4 กลุ่มใหญ่ ๆ ได้แก่ หนี้บัตรเครดิต หนี้เงินกู้ธนาคาร หนี้รถ หนี้บ้านโดยมีขั้นตอนการบริหารหนี้ เริ่มจากการบริหารจัดการหนี้บัตรเครดิต และหนี้เงินกู้ธนาคารด้วยขั้นตอนง่าย ๆ แต่ต้องใช้เวลาและความมุ่งมั่น และตั้งใจจริงเป็นประการสำคัญ และสอดคล้องกับงานวิจัยของอรอนงค์ ไชยบุญเรือง (2552) พบว่ามีการวางแผนในด้านหนี้สินมากที่สุด การวางแผนในด้านของหนี้สินส่วนใหญ่เกิดจากสินเชื่อเอนกประสงค์

1.4 ด้านการวางแผนเพื่อเกษียณอายุ ของข้าราชการ สำนักการคลัง กรุงเทพมหานครให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการ โดยรวมในระดับมาก โดยข้าราชการ สำนักการคลัง กรุงเทพมหานครวางแผนเพื่อเกษียณอายุ พยายามจัดการกับหนี้สินที่มีอยู่ให้หมดไปก่อนเข้าสู่วัย

เกษียณอายุ โดยการออมเงินไว้สำหรับค่าใช้จ่าย ค่าอาหาร ค่าที่พักอาศัย ค่ารักษาพยาบาล และค่าเดินทาง คาดการณ์ว่าเมื่อเกษียณอายุ ท่านต้องการมีเงินสำหรับการใช้จ่ายในแต่ละเดือนเป็นสัดส่วนเท่าไรของรายได้ทั้งหมด ออมทรัพย์กับกองทุนหรือทำประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์สำหรับวัยเกษียณ ประมาณการรายได้ และค่าใช้จ่ายที่ต้องการสำหรับการเกษียณอายุโดยสอดคล้องกับแนวคิดของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2554) กล่าวว่า การวางแผนเพื่อวัยเกษียณ เป็นกระบวนการในการคำนวณหาจำนวนเงินที่แต่ละบุคคล จำเป็นที่จะต้องมียกให้เพียงพอสำหรับการใช้จ่ายตามอัตราและฐานะทางเศรษฐกิจเพื่อการดำรงชีพ สันทนาการ และการดูแลสุขภาพที่ทรุดโทรมไปตามวัย ภายหลังจากการเกษียณอายุจากการทำงาน จนกระทั่งถึงสิ้นอายุขัยและแนวคิดของ จิตาภา สีม่วง (2561) กล่าวว่า วัยเกษียณ คือชีวิตที่เหมือนการเดินทางที่ทุกคนต่างต้องการถึงเป้าหมายด้วยความปลอดภัย โดยระหว่างการเดินทางก็ต้องมีการตรวจเช็คครุภัณฑ์เป็นระยะและแวะพักข้างทางบ้าง ซึ่งอาจทำให้ถึงจุดหมายช้าลง แต่ก็เพื่อให้มีโอกาสเกิดอุบัติเหตุที่น้อยที่สุด ชีวิตก็เช่นเดียวกัน ในทุกช่วงอายุ กว่าจะถึงอิสรภาพในวัยเกษียณมักไม่ได้โรยด้วยกลีบกุหลาบ อยากรักก็ตาม หากเข้าใจ มีเป้าหมาย และลงมือทำ รับรองจะมีวัยเกษียณที่มีความสุขแน่นอน

2. ผลการเปรียบเทียบการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการ สำนักการคลัง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยด้านประชากร ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ตำแหน่งรายได้เฉลี่ยต่อเดือน สามารถสรุปการวิจัยได้ ดังนี้

2.1 ข้าราชการ สำนักการคลัง กรุงเทพมหานคร ที่มีปัจจัยด้านประชากร ที่มีเพศ ต่างกันทำให้การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการโดยภาพรวมไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าทั้งเพศชายและเพศหญิง ต่างก็มีการวางแผนการเงินส่วนบุคคล เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านการออมและการลงทุน ด้านแผนการป้องกันความเสี่ยง ด้านการบริหารหนี้ และด้านการวางแผนเพื่อเกษียณอายุ ไม่ต่างกัน สอดคล้องกับแนวคิดของทรยศ เลิศเปียง (2557) สรุปจากการวิจัย เรื่อง พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาสาขาการบัญชีคณะบริหารธุรกิจ โรงเรียนลำปางพณิชยการและเทคโนโลยี พบว่า พฤติกรรมการใช้เงินของนักศึกษาหญิง ค่าเฉลี่ยมากกว่านักศึกษาชาย ส่วนนักศึกษาที่กู้หรือไม่กู้เงินเพื่อการศึกษา มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการใช้เงินในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

2.2 ข้าราชการ สำนักการคลัง กรุงเทพมหานคร ที่มีปัจจัยด้านประชากร จำแนกตาม อายุ ต่างกันทำให้การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการโดยภาพรวมต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านการออมและการลงทุน ด้านแผนการป้องกันความเสี่ยง ด้านการบริหารหนี้ และด้านการวางแผนเพื่อเกษียณอายุ ต่างกัน ผู้วิจัยเห็นว่าข้าราชการที่มีอายุน้อย มีรายได้น้อยไม่พอกับรายจ่ายที่จำเป็นในการดำรงชีวิตประจำวันจึงมีการวางแผนการเงินส่วนบุคคลน้อยต่างจากข้าราชการที่มีอายุมากกว่าเพราะได้รับรายได้มากกว่าสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อรินทร อุดมเชียร (2558) เรื่อง การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานบริษัท กรุงเทพประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเจ้าของหน้าที่ปฏิบัติงาน เจ้าหน้าที่ชั้นประทวน มีอายุระหว่าง 31 -40 ปี มีเงินเดือนเป็นรายได้หลัก มีการกำหนดงบประมาณการใช้จ่ายแต่ไม่มีการบันทึก/จัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย มีการออม โดยการฝากธนาคาร มีรายได้น้อยทำให้เก็บออมไม่ได้ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของสยาม เกิดจรัส (2561) เรื่อง การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณ : กรณีศึกษาชมรมการเคหะท่าทราย กรุงเทพมหานคร พบว่าอายุแตกต่างกัน มีการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณแตกต่างกันในภาพรวมและในรายด้าน

2.3 ข้าราชการ สำนักการคลัง กรุงเทพมหานคร ที่มีปัจจัยด้านประชากร ที่มีสถานภาพต่างกัน ทำให้การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการโดยรวมไม่ต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านการออมและการลงทุน ด้านแผนการป้องกันความเสี่ยง ด้านการบริหารหนี้ และด้านการวางแผนเพื่อเกษียณอายุ ไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าข้าราชการ สำนักการคลัง กรุงเทพมหานคร ที่มีสถานภาพโสด สมรส และหม้าย/หย่า

ร้าง/แยกกันอยู่ ปัจจุบันไม่ว่าจะอยู่ในสถานภาพใดล้วนมีอาชีพ มีรายได้ที่เลี้ยงตนเองได้ และสามารถเก็บออมเงินเดือนโดยฝากสหกรณ์ออมทรัพย์ของหน่วยงาน หรือสลากออมสินเพื่อไว้ใช้จ่ายจำเป็น และหลังเกษียณอายุแล้ว สอดคล้องกับแนวคิดของสยาม เกิดจรัส (2561) สรุปจากรายงานผลการวิจัย เรื่อง การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณ : กรณีศึกษาชุมชนการเคหะท่าทราย กรุงเทพมหานคร พบว่าประชาชนชุมชนการเคหะท่าทราย กรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณไม่แตกต่างกันในภาพรวม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัฒน์ ทองพึ้ง (2555) พบว่าปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล คือ เพศ อายุ และสถานภาพสมรส ที่มีนัยสำคัญปัจจัยรูปแบบการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณ คือ การลงทุนกองทุนรวม และพันธบัตรรัฐบาล

2.4 ข้าราชการ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร ที่มีปัจจัยด้านประชากร จำแนกตาม ระดับการศึกษา ต่างกัน ทำให้การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการโดยภาพรวมต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านการออมและการลงทุน ด้านแผนการป้องกันความเสี่ยง ด้านการบริหารหนี้ และด้านการวางแผนเพื่อเกษียณอายุ ต่างกัน ผู้วิจัยเห็นว่าข้าราชการที่บรรจุที่ระดับการศึกษาที่เท่ากันหรือสูงกว่า มีรายได้ต่อเดือนมากกว่าข้าราชการที่บรรจุตามระดับการศึกษาที่ต่ำกว่าปริญญาตรี จึงมีการวางแผนการเงินส่วนบุคคลต่างจากข้าราชการที่มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรีเพราะได้รับรายได้มากกว่าสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ และปรณ แก้วเอียน (2558) เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการตำรวจภูธรจังหวัดชุมพร พบว่าข้าราชการตำรวจมีระดับการศึกษาสูงขึ้น จะให้ความสำคัญกับการออมมากขึ้นตามลำดับ และสอดคล้องกับผลการวิจัยสุรชานา ช่วยรอดหมด (2560) เรื่อง การวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุของเกษตรกรชาวสวนยางพารากล่าวว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีกระบวนการวางแผนทางการเงินแตกต่างกัน

2.5 ข้าราชการ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร ที่มีปัจจัยด้านประชากร จำแนกตาม ตำแหน่งที่ต่างกันทำให้การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการโดยภาพรวมต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านการออมและการลงทุน ด้านแผนการป้องกันความเสี่ยง ด้านการบริหารหนี้ และด้านการวางแผนเพื่อเกษียณอายุ ต่างกันผู้วิจัยเห็นว่าข้าราชการที่มีตำแหน่ง ระดับปฏิบัติงาน ระดับชำนาญงานมีรายได้ไม่น้อยไม่พอกับรายจ่ายที่จำเป็นในการดำรงชีวิตประจำวันจึงมีการวางแผนการเงินส่วนบุคคลน้อยต่างจาก ข้าราชการที่มีตำแหน่ง ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการขึ้นไป ได้รับรายได้มากกว่าสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พัฒน์ ทองพึ้ง (2555) สรุปจากรายงานผลการวิจัย เรื่อง การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณอายุ:กรณีศึกษาเฉพาะครูโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งเป็นครูชำนาญการ (ค.ศ.2) ส่วนใหญ่ มีความรู้เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน อัตราร้อยละ 81.3 และไม่สอดคล้องกับบันทึกดา วัฒนประภา (2559) พบว่าลูกค้ำที่มีตำแหน่งการทำงานแตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ความคุ้มค่าในการลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาไม่แตกต่างกัน เนื่องจากว่าปัจจุบันธนาคารกสิกรไทยได้มุ่งเน้นผลิตภัณฑ์ที่สามารถรองรับการวางแผนการเงินที่หลากหลาย

2.6 ข้าราชการ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร ที่มีปัจจัยด้านประชากร จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ทำให้การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการโดยภาพรวมต่างกัน เมื่อพิจารณา รายด้าน พบว่าด้านการออมและการลงทุน ด้านแผนการป้องกันความเสี่ยง ด้านการบริหารหนี้ และด้านการวางแผนเพื่อเกษียณอายุ ต่างกัน ผู้วิจัยเห็นว่าข้าราชการที่มีรายได้ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาทไม่พอกับ

รายจ่ายที่จำเป็นในการดำรงชีวิตประจำวันจึงมีการวางแผนการเงินส่วนบุคคลน้อยต่างจากข้าราชการที่มีรายได้มากกว่า 15,001 บาทขึ้นไป เพราะได้รับรายได้มากกว่าสอดคล้องกับผลงานวิจัยของกิจติพร สิทธิพันธุ์ (2552) สรุปจากรายงานผลการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร พบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ประชากรกลุ่มรายได้สูงส่วนใหญ่จะมีการวางแผนใช้จ่ายเงินอย่างรัดกุม และมีความระมัดระวังในการใช้เงินมากขึ้นและสอดคล้องกับสุรñana ช่วยรอดหมด (2560) สรุปจากงานวิจัย เรื่อง การวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุของเกษตรกรชาวสวนยางพารา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีแผนการเงินเพื่อวัยสูงอายุแตกต่างกัน

3. ผลการศึกษาการวิเคราะห์สมรรถนะทางการเงินที่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการ สำนักการคลัง กรุงเทพมหานคร สามารถสรุปการวิจัย ได้ดังนี้

3.1 ด้านความรู้ความเข้าใจ มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ของข้าราชการ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็น ข้าราชการ สำนักการคลัง กรุงเทพมหานครให้ความสำคัญกับด้านความรู้ความเข้าใจหรือการหาความรู้เพิ่มเติม การติดตามข่าวสารการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด ของมานัส ปันหล้า (2553) ที่กล่าวว่า สิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้าหรือประสบการณ์ รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะความเข้าใจ หรือสารสนเทศที่ได้รับมาจากประสบการณ์ สิ่งที่ได้รับมาจากการได้ยิน ได้ฟัง การคิดหรือการปฏิบัติองค์วิชาในแต่ละสาขา และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สนทยา เขมวิรัตน์,ดวงใจ เขมวิรัตน์,ธานี คงเพชร และพรประภา แสงสินเจริญชัย (2555) ที่กล่าวว่า ระดับความรู้ของนักศึกษา เกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านที่มีระดับความรู้สูงสุด คือด้านการหารายได้ รองลงมา คือ ด้านการใช้จ่าย ส่วนด้านที่มีระดับความรู้ต่ำที่สุด คือ ด้านการออม

3.2 ด้านวินัยทางการเงิน มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ของข้าราชการ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ข้าราชการ สำนักการคลังกรุงเทพมหานครให้ความสำคัญกับด้านวินัยทางการเงินโดยมีการจัดสรรรายได้ รายจ่าย จัดบันทึกและทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน และสรุปเป็นรายเดือน รายปีอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของฐานเศรษฐกิจ (2560) กล่าวว่า วินัยทางการเงิน เป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยจัดการชีวิตให้เป็นระเบียบ โดยการวางแผนการเงินที่ดี คิดอย่างรอบคอบก่อนใช้จ่าย จัดสรรรายได้สำหรับค่าใช้จ่ายแต่ละประเภท ลดการใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น ชำระหนี้ให้ตรงกำหนดเพื่อไม่ต้องจ่ายดอกเบี้ย ออมเงินไว้ใช้สำหรับรายจ่ายก้อนโตหรือเพื่อลงทุนหาผลตอบแทน เครื่องมือหนึ่งที่ใช้ง่ายและได้ผลดีในทุกยุคทุกสมัยคือการจัดบันทึกรายรับรายจ่ายประจำวัน และจัดทำสรุปการใช้จ่ายเมื่อสิ้นเดือนเพื่อให้เห็นภาพของรายได้เข้ามาจากที่ใดบ้าง รายจ่ายหมดไปกับเรื่องใดบ้าง และสอดคล้องกับแนวคิดของวีรพล บดีรัฐ (2553) กล่าวว่า คนที่เก็บหอมรอมริบจนถึงวัยเกษียณที่สามารถมีวิถีชีวิตได้ตามต้องการ 2 ปัจจัยสำคัญที่ช่วยในการส่งเสริมวินัยทางการเงิน คือ กำลังใจ (Willpower) หรือสิ่งที่จะช่วยกระตุ้นให้เกิดการกระทำ และค่านิยม (Value) หรือเราอาจเรียกว่าเป็นมาตรฐานของสังคม หรือคนส่วนใหญ่ ที่ช่วยให้เราคงพฤติกรรมใด ๆ ให้เป็นไปตามที่สังคมยอมรับหรือที่สังคมยึดถือปฏิบัติกัน

ข้อเสนอแนะการนำไปใช้

จากผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ในการส่งเสริมสำหรับข้าราชการในสังกัดกรุงเทพมหานคร ให้มีการวางแผนการเงินส่วนบุคคลในด้านต่าง ๆ เพื่อสร้างความมั่นคงทางการเงินในทุกๆระดับ ดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยด้านประชากร

1.1 ข้าราชการ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร ที่มีปัจจัยด้านประชากร จำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ทำให้การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการ ต่างกัน

1.2 ข้าราชการ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร ที่มีปัจจัยด้านประชากร ด้านเพศ สถานภาพ ต่างกัน ทำให้การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการไม่ต่างกัน ดังนั้นในการส่งเสริมให้ข้าราชการ กรุงเทพมหานครมีการวางแผนการเงินส่วนบุคคลควรให้ความสนใจปัจจัยด้านประชากร ด้าน อายุ ระดับ การศึกษา ตำแหน่ง รายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้วิธีดำเนินการส่งเสริมในกลุ่มประชากรที่มีอายุต่ำกว่า 31 ปี ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ตำแหน่งระดับต่ำกว่าปฏิบัติการ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า หรือเท่ากับ 15,000 บาท

2. สมรรถนะทางการเงินประกอบด้วยความรู้ความเข้าใจ และด้านวินัยทางการเงินที่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร

2.1 ด้านความรู้ความเข้าใจ มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการ สำนักงานการ คลัง กรุงเทพมหานคร ดังนั้นกรุงเทพมหานครควรให้ความสำคัญในการให้ความรู้ด้านการออมและการลงทุน ด้านการบริหารหนี้ ด้านแผนการป้องกันความเสี่ยง และด้านการวางแผนเพื่อเกษียณอายุ กับกลุ่มข้าราชการ กรุงเทพมหานครโดยเปิดช่องทางการให้ความรู้ที่ทันสมัย สะดวก ประหยัด เห็นผล มีตัวอย่างที่ชัดเจนเช่น การสอนออนไลน์ ฝึกอบรม ถามตอบ ได้ในหัวข้อที่สนใจ

2.2 ด้านวินัยทางการเงิน มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการ สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร ดังนั้นกรุงเทพมหานครนอกจากการให้ความสำคัญในการให้ความรู้ด้านการออมและการ ลงทุน ด้านการบริหารหนี้ ด้านแผนการป้องกันความเสี่ยง และด้านการวางแผนเพื่อเกษียณอายุ จักต้องให้ ความสำคัญกับปลูกฝัง สร้างวินัยทางการเงินด้วย โดยการนำกลยุทธ์ต่าง ๆ สร้างแรงจูงใจให้ข้าราชการของ กรุงเทพมหานคร มีวินัยทางการเงินให้มากที่สุด

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาครั้งต่อไปขอเสนอแนะให้ศึกษาวิจัยการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มลูกจ้าง กรุงเทพมหานครในด้านการออมและการลงทุน ด้านการบริหารหนี้

2. การศึกษาครั้งต่อไปขอเสนอแนะให้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกั๊กของข้าราชการ กรุงเทพมหานคร

เอกสารอ้างอิง

- กิจติพร สิทธิพันธุ์. (2552). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- กฤษฎา เสกตระกูล. (2553). การวางแผนการเงินส่วนบุคคล:เมื่อประชากรมั่นคง ประเทศชาติก็มั่นคง. ค้นเมื่อ 8 มิถุนายน 2563. <http://member.set.or.th/>
- กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ. (2554). การวางแผนทางการเงิน บริหารเงินอย่างมั่นคง สู่อิสราภาพที่มั่นคง. ค้นเมื่อ 4 มิถุนายน 2563. จาก <http://www.harvardasia.co.th/>
- จารุณี จอมโคกสูง. (2555). การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชากรอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยรามคำแหง

- ฐานเศรษฐกิจ ออนไลน์. (2560). วินัยทางการเงินสร้างได้จริงหรือ. ค้นเมื่อ 1 มิถุนายน 2563, จาก <http://www.thansettakij.com/>
- ทัศนีย์ แพงบุตดี. (2562). การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ พนักงานธนาคารทหารไทย จำกัด. วิทยานิพนธ์ คณะเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ทรายทอง เลิศเปียง. (2557). พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของนักศึกษา สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ โรงเรียนลำปางพณิชยการและเทคโนโลยี. วิทยานิพนธ์ คณะบริหารธุรกิจ, วิทยาลัยอินเทอร์เน็ตลำปาง.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2562). มองเรื่องหนี้หลากหลายมิติ : สำรวจปัญหาหนี้ครัวเรือนไทย ทำไมคนเป็นหนี้สูงและนาน. ค้นเมื่อ 7 มิถุนายน 2563, จาก <http://www.the101.word/household-debt-part1/>
- พัฒน์ ทองพิง. (2555). การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณ : กรณีศึกษาเฉพาะ ครูโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- จาก <http://www.posttoday.com/>
- มานัส ปันหล้า. (2553). ความหมายของความรู้. ค้นเมื่อ 5 มิถุนายน 2563, จาก <http://www.gotoknow.org/>
- รุ่งตะวัน แซ่พั้ว. (2560). การศึกษาพฤติกรรมการออมและการลงทุนของ Generation X ใน เขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วีรพล บดีรัฐ. (2553). วินัยทางการเงินสร้างได้. ค้นเมื่อ 3 มิถุนายน 2563, จาก <http://www.set.or.th/>
- สนทยา เขมวีรัตน์, ดวงใจ เขมวีรัตน์, ธาณี คงเพชร และพรประภา แสงสินเจริญชัย. (2555). ความรู้และทัศนคติของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล : กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร. งานวิจัย คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.